

از اسپانیا

حمله اعراب بر اسپانیا

در سال ۷۱۱ میلادی مطابق با ۹۲ هجری ولید بن عبدالملک خلیفه اسلام بود در اسپانیا نیز رودریگو سلطنت مینمود و او شاهی عیاش و شهوت پرست بود و دختر یکی از سداران سپاه را که کادانام داشت و ندیم ملکه اسپانیا بود عنقاً تصرف نمود - پدر دختر که سرحددار کشور بود اعراب را به شکرکشی و تصرف اسپانیا تشویق کرد - شرح این قضیه را شاعر گمنامی بزبان اسپانیولی سرده و آقای محمود پور رضا بوشهری تحصیل کرده آلمان که ساله است مقیم اروپا میباشد بفارسی ترجمه کرده و در یکی از جراید تهران چاپ شد و من بشعر درآوردم . یحیی ریحان

داستان کادا

کنت رودریگو شهزاده اسپانیا
سلطنت میکرد در اسپانیا
مالک مال و منال و جام بود
بخت و طالع شاه را همراه بود
روز و شب میبود گرم عیش و نوش
بود دیگ شهوتش دایسم بجوش
لیک در اطراف کشور سر پسر
بود آثار تباہی جلوه گز
کار کشور جمله مغشوش و خراب
از فساد و رشوه مردم در عذاب

شاه اگر غفلت کند در کار خویش
 وضع کشور میشود زار و پریش
 بود کادا دختر هیسر سپاه
 همدم و هم صحبت بانوی شاه
 روزی او بسا چند بار آشنا
 بسود در استخیر مشغول شنا
 چشم شه افتاد بر اندام او
 گشد مشکین جسم سیمین فام او
 گشت عاشق بر جمال آن نگار
 گشته مایل بر وصال آن نگار
 هر کجا مهپارهای پیدا شود
 هر که بر او بنگرد شیدا شود
 شاه هم چون دیگران اهل دل است
 بر وصال ماهرویان مایل است
 عاقبت شاهش بکاخ احضار کرد
 شرح عشق خویش را اظهار کرد
 خواست کادا را بخود مایل کند
 از وصالش کام دل حاصل کند
 لیک کادا دور شد قدری ذ شام
 گفت شاهها من کبیم ؟ بیچارهای
 بسی پناهی بیکسی بیسکارهای
 آنچه من را می نماید سر فراز
 نام نیک است ای خدیبو پاکباز
 کسی نکرده دد حریم من گزد
 هیچکس بر من نیفگنده نظر
 باب من میو سپاه تو بود
 غمگساد و جان پناه تو بود

گر که پیش آید تورا یک روز جنگ
 خون خود دیزد برآمده بیدرنگ
 پیر گردیده است او در خدمت
 دارد او امید لطف و رحمت
 گرفسان من رسد بسرگوش او
 ترک خدمت میکند بسی گفتنگو
 من تو را باشم یکی مسکین کنیز
 خون این مسکین کنیز ای شه مریز
 عجز او در شه نکرد اصلا اثر
 بلکه میلش بهر او شد بیشتر
 گر زتو معشوقه روگردان شود
 بهر او عشق تو صد چندان شود
 با زبان خوش نشد کادا چو رام
 شه ز راه عنف حاصل کرد کام
 راه را بکشود و کار او بساخت
 آهن اندر کوره شهوت گداخت
 از سر شب تا به هنگام سحر
 بود اندد بحر شادی غوطه ور
 صبح چون گردید و سر زد آفتاب
 گشت کادا خارج از دزنه با شتاب
 با دل پر خون نوشت او نامهای
 کمرد زان نامه پیا هنگامه ای
 شد پدر از حال دختر با خبر
 بست بهر انتقام او کمر
 خادم سلطان و عبد جان شار
 خائنی شد ذشت کار و بد شعار
 با بزرگان سپه کنکاش کرد
 سر مکنون را بر آنها فاش کرد

گشت از اسپانیا عازم برید
 برد یک پیغام از بهر ولید
 ای خلیفه پای نه اندر رکاب
 تا نگردد دیر قدری کن هتاب
 لشکر اسپانیا روز نبرد
 با شما هرگز نخواهد جنگ کرد
 ناگهان لشکر کشی آغاز گشت
 راه بهر قتل و غارت بازگشت
 لشکر اسپانیا مرعوب شد
 پیش جیش مسلمین مغلوب شد
 دید رودریگو که کارش گشته ذار
 چاره او منحصر شد در فرار
 بی کلاه و کفش و بی یار و رفیق
 کورد در کوه و کمر طی طریق
 یک دو روزی خسته و افسرده جان
 بود سرگردان به هر کوی و مکان
 عاقبت در ره به چوپانی رسید
 زین تصادف بر تنش حانی رسید
 بود چوپان مرد کی بی غل و غش
 با کم و بیش جهان داشت و خوش
 نه به دل تشویش نام و ننگ داشت
 نی امید صلح و بیم جنگ داشت
 دائم در چهره اش لبخند بود
 کامران بود و سعادتمد بود

کام حاصل از مقام و نام نیست
 در مقام و نام هرگز کام نیست

کام باشد راحت فکر و خجال

صحت و آزادی و حظ وصال

گر تو را باشد میسر این چهار

کامگاری کامگاری کامگار

شہ بدو گفتا خدیو کشورم

لیک اکنیون بینوای و مضطربم

یک شبانه روز می‌باشد که من

مانده‌ام زنده ذ قدان کمن

گر شوم امروز من مهمان تو

میشوم منون بسی ذ احسان تو

چرخ افسونگر بسی دستان کند

شاه را محتاج یک چوپان کند

کرد چوپان پهن در زیر درخت

سفره از بهر شه بر گشته بخت

بود در سفره فراهم نان و شیر

مساست و سبزی و گردو با پنیر

تحم مرغ پخته هم در چنته داشت

جمله را در پیش آن مهمان گذاشت

خورد رود ریکو یکی از آن طعام

حالات او یافت قدری التیام

داشت اندر دست خود انگشتی

نیز اندر گردش طوق زدی

هر دو را تقدیم آن چوپان نمود

ذین سخاوت قلب او شادان نمود

شد روان از نو سوی صحراء دشت

کس دگر از حال او آگه نگشت

گشت مسدفون در دهان ازدها

یما به چاه ویل شد معحو و فنا